

UCHWAŁA NR VI/41/2015

Rady Miasta Tarnobrzega

z dnia 29 stycznia 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Prezydenta Miasta Tarnobrzega.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), po rozpatrzeniu skargi na Prezydenta Miasta Tarnobrzega złożonej przez Marka Osińskiego, w przedmiocie nieusunięcia z Regulaminów określających zasady korzystania z wypoczynku nad Jeziorem Tarnobrzeskim zapisów ograniczających prawa obywateli, **Rada Miasta Tarnobrzega uchwala, co następuje:**

§ 1 .

Skargę złożoną przez Marka Osińskiego oddala się jako nieuzasadnioną – z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu uchwały, stanowiącym jej integralną część.

§ 2 .

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta Tarnobrzega do przesłania skarżącemu zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi.

§ 3 .

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący Rady Miasta
Kamil Kalinka**

UZASADNIENIE

W dniu 9 września 2014 r. do Rady Miasta Tarnobrzega wpłynęła skarga pana Marka Osińskiego, której przedmiotem jest negatywne rozpatrzenie pism pana Osińskiego, w których powołując się na ustawę z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz.U.2012.145 j.t.) wzywa Prezydenta Miasta Tarnobrzega do usunięcia z regulaminów korzystania z Jeziora Tarnobrzeskiego zapisów ograniczających prawa obywateli do powszechnego korzystania z wód publicznych w tym zakazów: kąpieli poza miejscami do tego wyznaczonymi, amatorskiego połowu ryb poza miejscami wyznaczonymi, nurkowania poza bazą płetwonurków.

Przewodniczący Rady Miasta Tarnobrzega w dniu 10 września 2014 r. wystąpił do Prezydenta Miasta Tarnobrzega o złożenie wyjaśnień w sprawie, o czym poinformowano skarżącego.

Prezydent w wyjaśnieniach przekazanych Radzie Miasta w dniu 9 października b.r. poinformował, że wielokrotnie udzielał pisemnych wyjaśnień skarżącemu w przedmiocie stanu prawnego wód Jeziora Tarnobrzeskiego, wskazując jednocześnie błędną interpretację przepisów ustawy prawo wodne przyjętą przez skarżącego.

Zgodnie z przyjętym przez Prezydenta Miasta stanowiskiem, wody Jeziora Tarnobrzeskiego nie stanowią śródlądowych wód powierzchniowych

w rozumieniu art. 5 ust. 3 pkt 3 Prawa wodnego, albowiem wprawdzie stanowią one sztuczny zbiornik, ale nie jest on usytuowany na wodach płynących.

Do wód tych nie stosuje się również art. 5 ust. 4 Prawa wodnego, zgodnie z którym przepisy o wodach stojących stosuje się odpowiednio do wód znajdujących się w zagłębieniach terenu powstałych w wyniku działalności człowieka. Interpretacja powołanego przepisu uzyskana od Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, mówi wprost, że przepis ten ma zastosowanie do wód, które w sposób naturalny spłynęły do zagłębień terenu powstałych w wyniku działalności człowieka. Nie stosuje się go natomiast do wód, które świadomie przy zastosowaniu urządzeń wodnych (np. śluzy, kanały), zostały tam wprowadzone przez właściciela lub użytkownika gruntu, w oparciu o posiadane przez niego pozwolenie wodnoprawne. W konsekwencji woda w Jeziorze Tarnobrzekim ma status niezidentyfikowanej przez Prawo wodne tzw. „wody w urządzeniu”, do których zalicza się np. wody w rybackich stawach hodowlanych, basenach, oczkach wodnych itp. Do takich wód nie mają zastosowania przepisy Prawa wodnego dotyczące wód publicznych (art. 10 ust. 2 Prawa wodnego), zakazu grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych (art. 27 ust. 1 Prawa wodnego) czy prawa powszechnego korzystania z wód (art. 34 ust. 1 Prawa wodnego).

Nadto odnosząc się do zakazu grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych należy zauważyć, że odnosi się on tylko do wód, które mają ustaloną linię brzegową, gdyż w przepisie art. 27 ust. 1 Prawa wodnego mowa jest o zakazie grodzenia nieruchomości w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu, a zgodnie z art. 15 Prawa wodnego linia brzegu odnosi się do cieków naturalnych, jezior oraz innych naturalnych zbiorników wodnych. Pojęcie linii brzegu nie dotyczy natomiast granicy zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych. Wobec powyższego w przypadku sztucznego zbiornika, jakim jest niewątpliwie Jezioro Tarnobrzekie, zakaz ten nie obowiązuje.

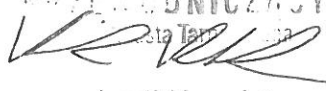
W świetle powyższego powszechnym korzystaniem nie są objęte sztuczne wody stojące, niezwiązane bezpośrednio z żadnym ciekim naturalnym, a do takich zalicza się Jezioro Tarnobrzeskie. Zasady gospodarowania tymi wodami i korzystania z nich określa właściciel gruntu, na którym się one znajdują, tj. Gmina Tarnobrzeg. Zgodnie bowiem z art. 140 Kodeksu cywilnego w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swojego prawa.

Odnosnie ograniczeń związanych z wyznaczeniem miejsc przeznaczonych do kąpielii należy zaznaczyć, że Najwyższa Izba Kontroli podczas kontroli obejmującej organizację i utrzymanie kąpielisk oraz miejsc wykorzystywanych do kąpielii w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 30 czerwca 2014 r. nie stwierdziła nieprawidłowości w organizacji wypoczynku na terenie Jeziora. W części III wystąpienia pokontrolnego dot. „oceny stosowania wymagań przepisów prawa przez Urząd Miasta w Tarnobrzegu dotyczących tworzenia kąpielisk i prowadzenia ich ewidencji oraz miejsc wykorzystywanych do kąpielii” zaznacza, że w latach 2011 -2014 (1 półrocze) na terenie Miasta nie funkcjonowało żadne kąpielisko, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt. 5a ustawy Prawo wodne a działania Gminy związane z powierzeniem organizacji miejsc przeznaczonych do kąpielii Miejskiemu Ośrodkowi Sportu i Rekreacji zostały ocenione pozytywnie. Pozytywnie została również oceniona działalność Gminy i jednostki zarządzającej Jezioro Tarnobrzeskim w zakresie realizacji zapisów Ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz.U. Nr 208, poz. 1240 ze zm.). Należy zaznaczyć, że podstawowym elementem zapewnienia bezpieczeństwa osobom wypoczywającym nad Jezioro są kwestionowane przez skarżącego: Regulamin korzystania z terenów rekreacyjnych Jeziora Tarnobrzeskiego oraz Regulamin miejsc wykorzystywanych do kąpielii – wprowadzone Zarządzeniem Nr 7/DN/2014 Dyrektora Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Tarnobrzegu z dnia 10 kwietnia 2014 r.

Ponieważ wody w Jeziorze Tarnobrzeskim nie stanowią śródlądowych wód powierzchniowych o charakterze wód publicznych toteż właściciel zbiornika ma prawo do decydowania o zasadach połowu ryb – na zasadach analogicznych jak właściciel urządzeń o charakterze hodowlanym.

Zgodnie z art. 4 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym do chowu, hodowli lub połowu ryb uprawniony jest właściciel lub posiadacz gruntów min. pod urządzeniami wodnymi, do jakich należy (jak wyżej wykazano) Jezioro Tarnobrzeskie. Wobec powyższego zasady połowu określa właściciel, czyli Gmina Tarnobrzeg, kierując się konstytucyjną zasadą zrównoważonego rozwoju, strzegąc środowiska naturalnego Jeziora, celem zachowania go dla przyszłych pokoleń.

Biorąc pod uwagę przedstawiony stan prawny i faktyczny Komisja Rewizyjna na posiedzeniu w dniu 16.12.2014 r stwierdziła, że Prezydent Miasta Tarnobrzega podejmując działania w celu zapewnienia bezpieczeństwa osobom wypoczywającym nad Jezioro przy jednoczesnym zabezpieczeniu interesu gminy nie przyczynia się do łamania prawa na wodach Jeziora Tarnobrzeskiego, a zatem w pełni uzasadnione jest oddalenie skargi jako bezzasadnej.

PRZEDSIĘWZIĄCZY
Miasto Tarnobrzeg

Kamila Jankowska